05/07/2020

Έναρξη νέου συσσιτίου απόρων στην Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Το Σάββατο, 4 Ιουλίου, στο πλαίσιο της επίσκεψής του στην Καμπέρα, ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος μετέβη στην πόλη Queanbeyan και χοροστάτησε στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου, όπου έτυχε θερμής υποδοχής από τους πιστούς της Ενορίας και από τον Ιερατικό Προϊστάμενο, π. Ιάκωβο Συριώτη.

Ο Αρχιεπίσκοπος παρέστη στην επίσημη έναρξη του συσσιτίου απόρων, που με προτροπή του οργανώθηκε στην Ενορία του Αγίου Δημητρίου, και ευλόγησε τη νέα αυτή πρωτοβουλία η οποία αποσκοπεί στη στήριξη των εμπερίστατων συνανθρώπων μας. Ακολούθως, χοροστάτησε στην Ακολουθία του Εσπερινού, ενώ μίλησε επίκαιρα στους πιστούς για τη σημασία της ελεημοσύνης και της φιλανθρωπίας.

Αναλυτικότερα, ο Σεβασμιώτατος σχολίασε το Ευαγγέλιο του Αγιασμού, περιγράφοντας το θαυμα της θεραπείας του Παραλύτου της Βηθεσδά από τον Ιησού Χριστό, και παρουσίασε τα δύο βασικά διδάγματα που προκύπτουν εξ αυτού για τον σύγχρονο άνθρωπο. Καταρχάς υπενθύμισε ότι ο παράλυτος περίμενε για 38 χρόνια, μέχρι να λάβει την ίαση, διακρίνοντας ότι η πίστη του "ήταν πίστη καρδιακή και όχι επιφανειακή". Παρότρυνε, λοιπόν, τους πιστούς να έχουν υπομονή και το ίδιο ισχυρή πίστη κάθε φορά που προσεύχονται στον Θεό και ζητούν τη βοήθειά του.

Το δεύτερο και πλέον επίκαιρο δίδαγμα, που παρουσίασε ο Σεβασμιώτατος στους ενορίτες του Αγίου Δημητρίου, εκπορεύεται από την απάντηση: "Κύριε, ἄνθρωπον δὲ οὐκ ἔχω", που έδωσε ο παράλυτος στον Χριστό, όταν Εκείνος τον ρώτησε: "Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;". Η φαινομενικά παράδοξη αυτή απάντηση καταδεικνύει πως το αίσθημα της μοναξιάς και η έλλειψη συμπαράστασης υπερτερούσαν του πόνου που βίωνε εξαιτίας της παραλυσίας.

"Φαίνεται ότι τον άνθρωπο αυτό η παραλυσία δεν τον πονούσε τόσο πολύ, όσο τον πονούσε η απομόνωση και η μοναξιά", παρατήρησε ο Αρχιεπίσκοπος. "Μία μορφή παραλυσίας είναι η μοναξιά, που στη δική μας εποχή έχει εξαπλωθεί", επισήμανε και συνέχισε: "Σήμερα, εδώ στην ενορία του Αγίου Δημητρίου, που ξεκινάμε να δίνουμε ένα πιάτο φαγητό στους ανθρώπους που έχουν ανάγκη, το κίνητρό μας δεν είναι μόνο να δώσουμε αυτό το φαγητό, αλλά να δώσουμε στον πλησίον

συντροφιά, δώσουμε την προσοχή μας, να δώσουμε τον χρόνο μας και, αν θέλετε, να δώσουμε και ένα χαμόγελο. Γιατί αυτό το χαμόγελο, τελικά, είναι πάρα πολύ ακριβό και σπάνιο στη σημερινή εποχή”.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος παρακάλεσε τους πιστούς να λάβουν σοβαρά υπόψιν τους το δίδαγμα που προκύπτει από το θαύμα της θεραπείας του Παραλύτου και να προσπαθήσουν να κάνουν μια άλλης μορφής ελεημοσύνη, πέρα από την οικονομική, να κάνουν δηλαδή την ελεημοσύνη “που πραγματικά αγγίζει την καρδιά των συνανθρώπων μας”. Παράλληλα προέτρεψε τους πιστούς να αγκαλιάσουν τη νέα αυτή φιλανθρωπική προσπάθεια της Εκκλησίας.